

ТИПИ КОНТЕКСТІВ ПОЕТОНИМА З ПОЗИЦІЇ ФУНКЦІОНАЛЬНОГО ПІДХОДУ

Досліджено типи контекстів поетоніма залежно від функцій. Запропоновано терміни та подано дефініції контекстів, що беруть участь у смислопородженні та проявляють стадію розвитку поетоніма (*репрезентувальний, підтримувальний, актуалізований, інтенсифікувальний, розв'язувальний, трансформуючий, передбачувальний, узгоджені*). Доведено, що —діяльність поетоніма *Плюшкин* на будь-якому етапі поетонімогенезу можна зафіксувати та пояснити за допомогою того чи іншого різновиду контексту.

Ключові слова: взаємодія, контекст, поетонім, поетонімогенез, сема, функція.

Дослідження взаємовідношень поетоніма і контексту належить до пріоритетних проблем теорії поетонімології. На погляд В. М. Калинкін, головне теоретичне завдання поетики оніма полягає в —такому описанні сутності, которое обеспечивает адекватное феномену *поетоніма* понимание его внутреннего содержания и существенных связей с художественным дискурсом, в который поетонім погружен и неотъемлемым элементом которого является» [1, 145]. Усвідомлюючи масштабність проблеми взаємовідношення поетонім↔контекст, В. М. Калинкін пояснює її складність і значущість двостороннім впливом : —Изучение же взаимодействия предполагает рассмотрение как влияния контекста на поетонім, так и влияния поетоніма на контекст, а сверх того, исследование того совокупного эффекта, который вследствие взаимодействия поетоніма и контекста проявляется в художественном произведении» [1, 244]. Між іншим це питання, що неодноразово освітлювалося у науковій літературі, не отримало послідовного та розгорнутого тлумачення; до публікації монографії «Поэтика оніма» праці, де —контексты разных типов описывались бы с позиций поэтики оніма (с учетом факторов протяженности контекста, дислокации в нем поетоніма, значения и взаимного влияния контекста и поетоніма)<...>» [1, 248], були відсутні. В. М. Калинкін першим подав дефініцію *контексту поетоніма*: —такой фрагмент художественного произведения, который необходим и достаточен для определения роли поетоніма как в формировании значения самого фрагмента, так и в создании содержательной и образной целостности произведения» [1, 250]. Спираючись на загальноприйняті визначення *мікроконтексту* і *макроконтексту* [5, 239], вчений запропонував типологію контекстів поетонімів з урахуванням послідовного включення власного імені у все більш широке оточення [1, 250]. Слід зазначити, що при складанні словника поетонімів роману О. С. Пушкіна «Евгений Онегин» типологія —спрацювала» ідеально: було визначено вс і *потрібні* та *достатні* контексти повного комплексу власних імен, у тому числі варіантів поетонімів, що дозволило встановити функціональне навантаження імені в кожному —окремо взятому» контексті [2]. Заслуга В. М. Калинкін полягає також у тому, що типологія контекстів стала вихідною точкою у постановці та висвітленні питання синергетичної семантики сполучень і конгенеративної поетики онімів у мікроконтекстах та фундаментом новаторського підходу до вивчення поетонімосфери.

Проте довжина контексту поетоніма не дає можливості оцінити взаємний вплив і спільну участь *імені* — *тексту* в створенні образності, хоч і дозволяє встановити функцію оніма в будь-якому —обмеженому» текстовому відрізку на певному етапі поетонімогенезу. Примітними або, навпаки, тонкими, підчас прихованими —нитками» контексту автор —обвиває» ім'я, що —уловлює» та пов'язує інші оніми, —спільноти» імен, словесні формули, метафоричні конструкції тощо, які нерідко втягуються з найширшого простору культури. У створенні типології контекстів поетонімів, зверненої до здійснення *змісту* твору, полягає мета нашого дослідження. У розробці типології, що стане опорою поетонімологічного —розслідування», доцільно врахувати типи вербального контексту залежно від функцій: *розв'язувальний* (рос. *разрешающий*), *підтримувальний* (рос. *поддерживающий*), *гасячий* (рос. *погашающий*), *компенсувальний* (рос. *компенсирующий*), *інтенсифікувальний* (рос. *интенсифицирующий*). Під *розв'язувальним* традиційно розуміють контекст, що знімає полісемію мовної одиниці; *підтримувальний* контекст забезпечує повторюваність значення певної одиниці в тексті [5, 238]. *Гасячий* контекст утворює значення одиниці, що не збігається з її типовим значенням у мовній системі; *компенсувальний* —сприяє адекватному розумінню змісту в умовах невиразності деякого елемента, наприклад, при еліipsis і. *Інтенсифікувальний* контекст —способствует приращению смысла в процессе восприятия текста, как бы прибавляя новые значения к уже употребленной единице» [5, 238-239]. До *інтенсифікувального* контексту відносять появу т.зв. «мерцающего значения, когда в тексте реализуются одновременно несколько значений единицы» [5, 239].

Оскільки поетонім становить собою набір (парадигму) номінацій, співвіднесених з одним денотатом, а кожний з варіантів власного імені —вкладає» до нього якийсь елемент значення, недостатньо обмежуватися контекстом *першого вживання імені* персонажу. Контекст, де вперше

з'являється будь-яка форма позначення із складу поетонімної парадигми, пропонуємо назвати **репрезентувальним**. Зазвичай, —комплект репрезентувальних контекстів найменувань головних героїв численний, проте навряд чи можна опротестувати їх значущість, незважаючи на різну семантичну вагомість. Пор. репрезентувальні контексти поетоніма *Плюшкин* (М. Г. Мертвые души): **Плюшкин**, **хуже пастуха**: — У меня не так, — говорил Собакевич <...>, как у **какого-нибудь Плюшкина**: **восемьсот душ имеет, а живет и обедает хуже моего пастуха!** (М. Г., 102); **мошенник**: — **Мошенник**, — отвечал Собакевич; **скряга, колодники лучше...**: **Такой скряга, какого вообразить трудно. В тюрьме колодники лучше живут, чем он: всех людей переморил голодом; собака**: — Я вам даже не советую дороги знать к этой **собаке!** — сказал Собакевич. — **Извинительней сходить в какое-нибудь непристойное место, чем к нему** (М. Г., 103); **заплатанной?**: — **А! заплатанной, заплатанной!** — вскрикнул мужик. Было им прибавлено и **существительное** к слову —**заплатанной**||, очень удачное, но неупотребительное в светском разговоре, а потому мы его пропустим (М. Г., 112-113); **фигура**: У одного из строений Чичиков скоро заметил какую-то **фигуру**, которая начала вздорить с мужиком...; **баба / мужик**: (Долго он не мог распознать, какого пола была фигура: **баба или мужик; ключница / ключник**: По висевшим у ней за поясом ключам и по тому, что она бранила мужика довольно поносными словами, Чичиков заключил, что это, верно, **ключница**; это был скорее **ключник**, чем **ключница**; **матушка, барин**: — **Послушай, матушка**, — сказал он <...>, — что **барин?**.. (М. Г., 118); **хозяин**: — **Здесь хозяин**, — сказал ключник (М. Г., 120); **не нищий, (а) помещик**: Но пред ним стоял **не нищий**, пред ним стоял **помещик** (М. Г., 118); **владелец**: Во **владельце** стала заметнее обнаруживаться скупость (М. Г., 123); **как трудолюбивый паук**: везде во все входил зоркий взгляд хозяина и, **как трудолюбивый паук**, бегал хлопотливо, но расторопно, по всем концам своей хозяйственной **паутины** (М. Г., 122); **рыболов**: —Вон уже **рыболов** пошел на охоту! — говорили мужики, когда видели его, идущего на добычу (М. Г., 121), **семьянин**: был женат и **семьянин** (М. Г., 122); **вдовец**: Плюшкин стал беспокойнее и, как все **вдовцы**, подозрительнее и скупее (М. Г., 122-123); **отец, батюшка**: **Отец** послал ей на дорогу проклятие, а преследовать не заботился (М. Г., 123); у **батюшки** был такой халат, на который глядеть не только было совестно, но да же стыдно (М. Г.,

124); **старик; сторож, хранитель, владетель**: **старик** очутился один **сторожем, хранителем и владетелем** своих **богатств**; **изношенная развалина**: каждый день что-нибудь утрачивалось в этой **изношенной развалине** (М. Г., 123); **бес, а не человек**: покупщики торговались, торговались и наконец бросили его вовсе, сказавши, что это **бес, а не человек**; **прореха на человечестве**: **все становилось гниль и прореха**, и сам он **обратился** наконец в **какую-то прореху на человечестве** (М. Г., 124);

человек: И до такой ничтожности, мелочности, гадости мог снизойти **человек!** мог так измениться! (М. Г., 132); **почтеннейший**: **Почтеннейший!** — сказал Чичиков, — не только по сорока копеек, по пятисот рублей заплатил бы! (М. Г., 133); **странное явление, съездившийся старичишка**: Засим это **странное явление**, этот **съездившийся старичишка** проводил его со двора (М. Г., 135).

При —сортуванні сем, репрезентованих у контекстах, помітні інтегральні та диференційні ознаки антропоетоніма *Плюшкин*. Інтегральні семи зближують ім'я-образ з іншими персонажами: на спільність 'соціального становища' орієнтовано безонімні номінації *барин; хозяин; владелец; помещик; сторож, хранитель, владетель богатств* (сюди приєднується традиційне звертання *почтеннейший*). До системних компонентів імені належать семи, пов'язані з минулим та сучасним *Плюшкина* ('вік', 'сімейне становище', 'спорідненість'): *семьянин, вдовец, отец, батюшка, старик*.

Індивідуально-особистісні характеристики організують негативний план змісту імені, конкретизований 1) 'невизначеністю статі' (*фигура; матушка; мужик / баба, ключник / ключница; странное явление*); 2) іронічними, зневажливо оціночними прізвиськами, прямими та непрямыми порівняннями (*хуже пастуха; (погляд) как трудолюбивый паук; рыболов; колодники лучше живут, чем он; мошенник; собака; заплатанной?; съездившийся старичишка; изношенная развалина*). Домінантою імені-образу є оцінка *скряга*, що передбачає зображення маніакальної 'скупості' *Плюшкина*. Контрастні *человек / прореха на человечестве; бес, а не человек* втягують персонажа у безодню 'недолюдності', втілюючи ідею розпаду особистості.

Двостороння взаємодія поетонім↔контекст виявляється таким чином: 1) —замінники імені породжують ядерні / периферійні компоненти семіми; 2) контекст акцентує точку зору оповідача / персонажа і / або —надає право на існування тій чи іншій формі шляхом її обґрунтування (пор. : *Такой скряга, какого вообразить трудно. В тюрьме колодники лучше живут, чем он: всех людей переморил голодом*). Отже, всі компоненти змістовної структури імені *Плюшкин* актуалізовано в акті мовлення — контексті, що позначаємо терміном *актуалізований* (таке тлумачення узгоджується з класифікацією сем у відношенні до системи та акту мовлення З. Д. Попової та І. А. Стерніна, а саме розрізненням *актуалізованих* та *неактуалізованих* у конкретному мовленнєвому контексті сем із складу семіми [3, 55]). У тому, що контекст поетоніма може бути одночасно репрезентувальним і актуалізованим, немає

протириччя, тому що варіант визначення персонажа, як правило, добирається для виділення якоїсь семи (або кількох компонент і в змісту). Якщо в актуалізованому контексті поетонім / його еквівалент відсутній, він мається на увазі й компенсується завдяки передтексту.

Поетонімогенез зумовлено розвитком (—визріванням!) сем, що містяться у складі семіми. Вдосконалення змісту здійснюється за допомогою повторення (відтворення): 1) поетоніма, 2) його контекстного еквівалента, 3) семантичної ознаки. Таке розмежування доцільне, тому що неминуче повторення імені в художньому творі забезпечує когезію, отже, контекст із повторюваним іменем за традицією можна назвати *підтримувальним*. Пор. : – *Эй, борода! А как проехать отсюда к Плюшкину, так чтоб не мимо господского дома?* (М. Г., 112); – *От кого? – сказал председатель и, распечатавши,*

воскликнул: – А! от Плюшкина (М. Г., 150). Проте вказівна функція поетоніма зазвичай поєднується з характеризуючою, оцінною, експресивною тощо. Підтримувальний контекст, що забезпечує формальний зв'язок, трапляється рідше, ніж *інтенсифікувальний*, спрямований на прирощення змісту імені. У посиленні якоїсь ознаки бере участь і повторення онімного —замінника!, що належить до ядерної або периферійної зони парадигми. Таким чином, змістовна образність поетоніма розвивається: 1) відтворенням компонентів ів поетонімної парадигми, 2) інтенсифікацією сем у контексті. Ці процеси можуть збігатися або перехрещуватися, якщо контекст прояснює інформацію, закладену в поетонімі / його еквіваленті. Пор. інтенсифікацію сем у поетонімі *Плюшкин*: *«невизначена стать» (фигура; мужик /*

баба; ключник / ключница): —Ой, баба! – подумал он про себя и тут же прибавил: – Ой, нет!! – Конечно, баба!! – наконец сказал он, рассмотрев попристальнее. Фигура с своей стороны глядела на него тоже пристально; – Нет дома, – прервала ключница; – Идите в комнаты! – сказала ключница (М. Г., 118); *взошла та же самая ключница, которую встретил он на дворе; ключница по крайней мере не бреет бороды, а этот, напротив того, брил, и, казалось, довольно редко; Чичиков <...> ожидал с нетерпением, что хочет сказать ему ключник. Ключник тоже с своей стороны ожидал, что хочет сказать ему Чичиков; – Здесь хозяин, – сказал ключник; – Что, батюшка, слепы-то, что ли? – спросил ключник* (М. Г., 120); *«вік» (старик): почтенный, добрый старик терпит по причине собственного добродушия* (М. Г., 133); *«соціальне становище» (барин, хозяин, помещик): – Что ж барин? У себя, что ли?; – Здесь хозяин, – сказал ключник* (М. Г., 120); *У этого помещика была тысяча с лишком душ* (М. Г., 121); *Сам хозяин являлся к столу в сюртуке* (М. Г., 122); *«скупість» (скряга):*

скрягу Плюшкина не знаешь, того, что плохо кормит людей?; Ему хотелось заехать к Плюшкину, у которого, по словам Собакевича, люди умирали, как мухи (М. Г., 112); *сосед заезжал к нему сытно пообедать, слушать и учиться у него хозяйству и мудрой скупости; Плюшкин стал беспокойнее <...>, подозрительнее и скупее* (М. Г., 122-123); *Во владельце стала заметнее обнаруживаться скупость, сверкнувшая в жестких волосах ее седина, верная подруга ее, помогла ей еще более развиться; Одинокая жизнь дала сытную пищу скупости, которая, как известно, имеет волчий голод и чем более пожирает, тем становится ненасытнее* (М. Г., 123); *Но так как гостеприимство у нас в таком ходу, что и скряга не в силах преступить его законов, то он [Плюшкин] прибавил тут же несколько вяжнее: —Прошу покорнейше садиться!!* (М. Г., 125-126); *Записка Плюшкина отличалась краткостью в слог: часто были выставлены только начальные слова имен и отчеств и потом две точки* (М. Г., 140); конотативні оцінно-зневажливі семи (мошенник, собака): – *Собака, – сказал Собакевич, – мошенник, всех людей переморил голодом* (М. Г., 150).

Деякі контексти одночасно інтенсифікують кілька ознак: *«соціальний стан» + «скупість»: А ведь было время, когда он только был бережливым хозяином* (М. Г., 122); *«соціальний стан» + «позастатевість» + «перетворення у недолюдину»: Итак, вот какого рода помещик стоял перед Чичиковым! Должно сказать, что подобное явление редко попадает на Руси, где все любит скорее развернуться, нежели съезжиться* (М. Г., 124).

Контекст, вплив якого на поетонім проявляється у прихованій (латентній) формі, можна позначити як *передбачувальний*. Внесок такого контексту часто виявляється *post factum*. До передбачувальних контекстів перифрази *прореха на человечестве* належать описи будівель і саду в маєтку Плюшкина: *<...>*

многие крыши сквозили, как решето; на иных оставался только конек вверху да жерди по сторонам в виде ребр. Окна в избенках были без стекол, иные были заткнуты тряпкой или зипуном (М. Г., 115); *<...> две сельские церкви, одна возле другой: опустевшая деревянная и каменная, с желтенькими стенами, испятнанная, истрескавшаяся. Стены дома оцеливали местами нагую штукатурную решетку* (М. Г., 116); *Словом, все было хорошо, как не выдумать ни природе, ни искусству, но как бывает только тогда, когда они соединятся вместе, когда по нагроможденному, часто без толку, труду человека пройдет окончательным резцом своим природа, облегчит тяжелые массы, уничтожит грубоощутительную правильность и нищенские прорехи, сквозь которые проглядывает нескрытый, нагой план <...>* (М. Г., 117). «Первое движение автора, – пише В. М. Топоров, – предвосхитить непосредственное знакомство читателя с Плюшкиным изображением

его деревни в надежде, что читатель воспользуется нехитрой максимой: —Каков поп, таков и приход, начав, естественно, с прихода, с деревни» [4] та продовжуючи описом саду: —Оставленная на самое себя, природа утесняется, гложет, теряет способность к упорядоченному самовосстановлению [4]. Плюшкина оточуе —вымершее место, що створюють мовні образи —разреженности (В. М. Топоров). Решітчастість, сквозистість, тріщини та щілини передвіщають згадування про *нищенские прорехи* та *нагой план* — перший —налаштований на прізвисько контекст. Другий контекст співвідноситься із

зовнішністю персонажа: — *Идите в комнаты!* — сказала ключница, отворотившись и показав ему спину, запачканную мукою, с **большой прорехой** пониже (М. Г., 118). Нарешті, після знаменитого потрійного повторення Гоголя (*и все становилось гнить и прореха*) — вступає репрезентувальний контекст, у якому з'являється змістова домінанта імені-образу «уречевлювання»/«омертвіння», «розпад особистості»: *и сам он обратился наконец в какую-то прореху на человечестве* (М. Г., 124).

Очевидний взаємозв'язок фрагментів прізвиська *прореха на человечестве* дозволяє ввести поняття узгоджені контексти, які демонструють відношення перетину — спільні формальні і / або змістовні ознаки. Сюди доречно підключити й контексти з недовомленим прізвиськом *заплатанной* ?. Протиріччя між лексемами *заплата* — *прореха* проявляє деградацію *Плюшкина*: від бережливості й

охайності: *Сам хозяин являлся к столу в сюртуке, хотя несколько поношенном, но опрятном, локти были в порядке: нигде никакой заплаты* (М. Г., 122) — до принизливої, жалюгідної скупості.

Розв'язувальний контекст анулює будь-яку невизначеність, неясність чи неточність змісту поетоніма, але не полісемію, оскільки імені художнього твору не властива однозначність. У *розв'язувальному* контексті експлікується те, що було навмисно приховане від читача і / або персонажа. Розв'язувальним для імені-образу *Плюшкин* стає контекст розпізнавання *Чичиковым* у створінні невизначеної статі (*мужик / баба, ключник / ключница*) поміщика та господаря маєтку: — *Что, батюшка, слепы-то, что ли?* — сказал ключник. — *Эх! А вить хозяин-то я!* (М. Г., 120).

Традиційне трактування *гасячого* контексту не актуальне для поезики оніма, тому що розбіжність контекстного змісту з узуальним значенням, прийнятим у мові, свідчить не про згасання, втрату, а про своєрідну трансформацію смислів імені. Такий тип контексту буде правильно назвати *трансформуючим*, тому що в процесі поетонімогенезу відбувається не тільки накопичення, але й перетворення ознак імені, тому виключення якоїсь семи ознаменовує стадію розвитку мінливого поетоніма. — Низложення поетоніма *Плюшкин* (нагадаємо, що особисте ім'я персонажа відсутнє від початку, хоча й —реставрується через ім'я по батькові доньки *Александры Степановны*, а прізвище походить від апелятива *сплющенный*) обумовлюється втратою людських властивостей та почуттів, вираженою компонентами «обміління», «незначність», «розпад» тощо. У трагікомічному перетворенні «*был человек → а теперь... прореха на человечестве*» полягає вердикт Гоголя: *Все похоже на правду,*

все может статься с человеком (М. Г., 132). На поступову деградацію імені —працюють трансформуючі (узгоджені між собою) контексти: <...> *человеческие чувства, которые и без того не были в нем глубоки, мелели ежесекундно, и каждый день что-нибудь утрачивалось в этой изношенной развалине* (М. Г., 123); *И до какой ничтожности, мелочности, гадости мог снизить человек! мог так измениться!* (М. Г., 132); *Он еще до сих пор прозябает на свете. Вот судьба, ведь какой был умнейший, богатейший человек! а теперь...* (М. Г., 150).

Подана типологія контекстів поетоніма залежно від функцій здається нам прийнятною на сучасному етапі розвитку теорії поетонімології. Деякі сумніви виникають через збіг видів контексту, що пояснюють який-небудь —момент поезики оніма, хоч, з іншого боку, такі явища можна обґрунтувати з позиції зв'язності тексту та поетонімогенезу: *репрезентувальний* контекст подає ім'я / його еквівалент; *підтримувальний* — реалізує когезію, *передбачувальний* і *узгоджені* контексти формують когерентність.

Актуалізований, інтенсифікувальний, розв'язувальний і трансформуючий контексти беруть участь у смислопородженні та проявляють стадію —визрівання поетоніма. Перспективним для теорії поетонімології буде дослідження контекстів, що забезпечують взаємозв'язок імені з найширшим культурним простором. Наприклад, контекстний —додаток, що повторюється, до прізвища *Плюшкин* —

неозначений займенник *какой-нибудь* (пор. : <...> *как у какого-нибудь Плюшкина: восемьсот душ имеет, а живет и обедает хуже моего пастуха!*; — *Это не то, что вам продаст какой-нибудь Плюшкин*) має значення не тільки для типізації образу героя, але готує умови для —виходу імені до інтертексту і перетворення у конотонім.

ЛІТЕРАТУРА

1. Калинин В. М. Пoesтика онима / В. М. Калинин. — Донецк : Юго-Восток, 1999. — 408 с.
2. Калинин В. М. Теория и практика лексикографии поэтонимов (на материале творчества А. С. Пушкина) / В. М. Калинин. — Донецк : Юго-Восток, 1999. — 247 с.

3. Попова З. Д. Стернин И.А. Лексическая система языка: Внутренняя организация, категориальный аппарат и приемы описания / З. Д. Попова, И. А. Стернин. – [3-е изд.]. – М. : Издательство: Книжный дом «ЛИБРОКОМ», 2011. – 176 с.
4. Топоров В. Н. Вещь в антропоцентрической перспективе (апология Плюшкина) / В. Н. Топоров // Топоров В. Н. Миф. Ритуал. Образ. Символ: Исследования в области мифопоэтического : Избранное. – М. : Издательская группа «Прогресс» – «Культура», 1995. – 624 с.
5. Торсуева И. Г. Контекст / И. Г. Торсуева // Лингвистический энциклопедический словарь / [гл. ред. В. Н. Ярцева]. – М. : Сов. энциклопедия, 1990. – С. 238 – 239.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ І ЇХ УМОВНИХ СКОРОЧЕНЬ

М. Г. – Гоголь Н. В. Мертвые души / Н. В. Гоголь // Н. В. Гоголь. Собрание сочинений в 6 томах. – М. : Государственное издательство художественной литературы, 1952. – Т. 5. – С. 7 – 259.

REFERENCES

1. Kalinkin V. M. (1999) *Poetika onima* [Poetics of onym] Donetsk, Jugo-Vostok Publ., 408 p.
2. Kalinkin V. M. (1999) *Teoriia i praktika leksikografii poetonomov (na materiale tvorcestva A. S. Pushkina)* [Theory and practice of lexicography of poetonyms (on the material of creativity A. S. Pushkin)]. Donetsk, Jugo-Vostok Publ., 247 p.
3. Popova Z. D. Sternyn I. A. (2011) *Leksicheskaia sistema iazyka: Vnutrennaia organizatsiia, kategorialnyi apparat i prijomu opisaniia* [Lexical system of the language : Internal organization, categorical instrument and techniques descriptions]. Moscow, —LIBROKOM | Publ., 176 p.
4. Toporov V. N. (1995) *Vesh v antropotsentricheskoi perspective (apologiia Pl'ushkina)* [Thing in anthropocentric perspective (apology of Plushkin)] *Mif. Ritual. Obraz. Simvol : Issledovaniia v oblasti mifopoeticheskogo* [Myth. Rite. Image. Symbol : Research in the field of mythopoetic]. Moscow, —Progress| —Kultural Publ., 624 p.
5. Torsueva I. G. (1990) *Kont'ekst* [Context]. *Lingvisticheskii entsiklopedicheskii slovar'* [Linguistic encyclopedical vocabulary]. Moscow, Sovetskaya enciklopedia Publ., pp . 238-239.

*The types of poetonym's context depending on functions were investigated. The terms and definitions of contexts, that take part on meaning generation and show the stage of poetonym's development (**representing, maintaining, actualizing, intensifying, decoupling, transforming, anticipating, concerted**) were proposed. It is proved that the activity of poetonym **Плюшкин** at any stage of poetonymogenesis can record and explain through any variety of context. Keywords: context, function, interplay, poetonym, poetonymogenesis, seme.*